

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Θ'

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 21 ΜΑΡΤΙΟΥ 1931

ΑΡΙΘ. 12

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

*Περί υποβολής των απολογισμών των ναών
και καταβολής των νομίμων κρατήσεων
εις τὸ Τ.Α.Κ.Ε.*

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Ἀριθμὸς Πρωτ. 10984.

*Πρὸς τὰς Ἐνοριακὰς Ἐπιτροπείας τῶν ἀπανταχοῦ
τοῦ Κράτους Ἱερῶν Ναῶν.*

Κοινοποιούμεντες κατωτέρω τὴν ὑπ' ἀριθ. 1500 ἐγκύκλιον τοῦ Τ. Α. Κ. Ε. ἐντελλόμεθα, ὅπως συμμεροφωθῆτε πρὸς τὰς συστάσεις αὐτῆς περὶ κανονικῆς υποβολῆς τῶν ἀπολογισμῶν τῶν καθ' ὑμᾶς Ναῶν καὶ περὶ ἀκαθυστερήτου καταβολῆς τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπομένων κρατήσεων, ὧν ἄλλως ἢ εἰσπραξίς θὰ πραγματοποιηθῆται ἀναγκαστικῶς κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων διατάξεις.

Ἐπιστῶμεν δὲ ἀμέριστον καὶ σύντονον τὴν προσοχὴν ὑμῶν ἐπὶ τὴν ἐφαρμογὴν πασῶν τῶν ἀφορῶν ὑμᾶς διατάξεων τοῦ νόμου 4606 ὧς καὶ ἐπὶ τὰς εὐθύνας ἃς ὑπέχετε διὰ πᾶσαν αὐτοῦ παράβασιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Φεβρουαρίου 1931

Ὁ Ὑπουργὸς
Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΤΑΜΕΙΟΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΦΗΜΕΡΙΑΚΟΥ ΚΛΗΡΟΥ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς ἀπάσας τὰς Ἐνοριακὰς Ἐπιτροπὰς τῶν ἀπανταχοῦ τοῦ Κράτους Ἱερῶν Ναῶν.

Ὑπενθυμίζομεν εἰς τὰς Ἐνοριακὰς Ἐπιτροπὰς ὅτι συμφώνως τῷ Νόμῳ 4606 καὶ τῷ ἀπὸ 24 Μαΐου 1930 Καταστατικῷ αὐτοῦ, κατ' ἔτος θὰ διενεργηθῆται κράτησις ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀσφάλσεως τοῦ Ὁρθόδοξου Ἐφημεριακοῦ Κλήρου τῆς Ἑλλάδος (Τ.Α.Κ.Ε.) ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῶν ἀπανταχοῦ τοῦ Κράτους Ἱερῶν Ναῶν.

Συμφώνως τῷ ἀρθρῷ 3 παράγρ. 3 τοῦ νόμου 4606 αἱ κράτησεις αὗται ἀνέρχονται:

1. Εἰς 2 ο)ο διὰ τοὺς Ναοὺς τοὺς ἔχοντας ἔσοδα μέχρι 50,000 δραχ. ἑτησίως.
2. Εἰς 3 ο)ο διὰ τοὺς ἔχοντας ἔσοδα μέχρι 100,000 δραχ. ἑτησίως.
3. Εἰς 4 ο)ο διὰ τοὺς ἔχοντας ἔσοδα μέχρι 200,000 δραχ. ἑτησίως.
4. Εἰς 6 ο)ο διὰ τοὺς ἔχοντας ετήσιον προϋπολογισμὸν ἄνω τῶν 200,000 δραχ. ἑτησίως.

Τὰ ἔσοδα ταῦτα εἰσάγονται εἰς τὸ Τ.Α.Κ.Ε. ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς συντάξεως τοῦ ἀπολογισμοῦ ἐκάστου ἔτους παρὰ τῆς οἰκείας ἐνοριακῆς ἐπιτροπείας τῶν Ναῶν τούτων. Αἱ ἐπιτροπείαι ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποβάλλωσι κατὰ τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους ἀντίγραφον ἀπολογισμοῦ διαχειρίσεως τῶν Ναῶν εἰς τὸ Τ.Α.Κ.Ε.

Παρακαλοῦμεν ὅθεν ὅπως, συμμεροφούμενοι τοῖς ἀνωτέρω, εὐθύς ὡς λήξῃ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1930-1931 ἦτοι ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαπενθημέρου τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου 1931, αἱ ἐνοριακαὶ ἐπιτροπείαι ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τοὺς ἐν λόγῳ ἀπολογισμοὺς τῶν Ἱερῶν Ναῶν τῶν.

Πρὸς διευκόλυνσιν τοῦ ἔργου τῶν ἀποστέλλομεν αὐταῖς συνημμένως τῇ παρουσίᾳ ἀνά ἐν ἀντίτυπον σχεδίου ἀπολογισμοῦ τὸ ὁποῖον δὲν ἔχουσιν εἰμὶ νὰ συμπληρώσωσι καὶ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὰ γραφεῖά μας δόξος Δελφῶν 4.

Συγχρόνως μέχρι τῆς 15ης Μαΐου 1931 τὸ ἀργότερον, αἱ ἐπιτροπείαι ὀφείλουν νὰ καταβάλουν ἡμῖν τὰς ἐν λόγῳ ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῶν Ἱερῶν Ναῶν τῶν κρατήσεως.

Τὰς κράτησεις ταύτας αἱ ἐνοριακαὶ ἐπιτροπαι θὰ καταθέτουν κατὰ προτίμησιν εἰς τὰ κατὰ τόπους Ὑποκαταστήματα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐπ' ὄνοματι τοῦ Τ.Α.Κ.Ε. ἢ θὰ ἐμβάζουν ταῦτα πρὸς τὸ Τ.Α.Κ.Ε. δι' ἐπιταγῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἢ ἄλλων Τραπεζῶν ἢ Ταχυδρομικῶν τοιούτων.

Μεθ' ἐκάστης ἀποστολῆς χρημάτων παρακαλοῦμεν νὰ μνημονεύσῃται τὸ ὄνομα τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, τὸ ὄνομα τῆς πόλεως ἢ τοῦ χωρίου ἢ συνοικισμοῦ εἰς ὃν ἀνήκει οὗτος, ὡς καὶ τὸ ὄνομα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς ὁποίας ὑπάγεται.

Ἐπιστῶμεν ἰδιαιτέρως τὴν προσοχὴν τῶν κ.κ. Ἐπιτροπῶν ἐπὶ τοῦ ὅτι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ὀφείλουν νὰ καθυστερήσουν τὴν καταβολὴν τῶν ὧς ἄνω κρατήσεων.

Ὑπενθυμίζομεν καὶ αὐθις αὐτοῖς τὴν τελευταίαν παράγραφον τοῦ ἀρθρου 3 τοῦ Νόμου 4606:

«Ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως ἢ μὴ ἐγκαίρου ἀποδόσεως εἰς τὸ Τ.Α.Κ.Ε. τινὸς τῶν ὧς ἄνω πόρων παρὰ τῶν ὑποχρέων πρὸς τοῦτο ἐντὸς τῶν τασσομένων προθεσμιῶν, θεωροῦνται ὡς δημόσια ἔσοδα καὶ εἰσπράττονται ἐπιμελείᾳ τοῦ Ταμείου συμφώνως πρὸς τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Νόμου περὶ εἰσπράξεως Δημοσίων ἐσόδων, ἀποδιδόμενα εἰς τοῦτο».

Διὰ τοὺς μὴ ἀποστέλλοντας ἀπολογισμοὺς Ἱεροῦ Ναοῦ θὰ διαταχθῇ ἡ ἀναγκαστικὴ εἰσπραξίς ποσοῦ τεκμαρτοῦ ἐπὶ τῇ βάσει ἀπολογισμῶν παρελθουσῶν

χρήσεων οὐ μᾶς ἔχουν γνωρίσει αἱ Ἰσραὶ Μητροπόλεις.

Τονίζουμε καὶ πάλιν ὅτι ἐν περιπτώσει καθυστέρησης θέλει ἐφαρμοσθῆ ὑστέρως ὁ Νόμος ὁ ἐπιβάλλον ἀναγκαστικὴν εἰσπραξίν.

Ὁδηγίαι διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἐντύπων ἀπολογισμῶν εὐρίσκονται εἰς τὸ ὄπισθεν αὐτῶν.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Συμβουλίου

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

† Ὁ Καστορίας ΙΩΑΚΕΙΜ

N. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

Καθηγ. τοῦ Πανεπιστημίου
Ἀθηνῶν

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ΤΟΥ ΣΕΒ. ΣΑΜΟΥ ΚΑΙ ΙΚΑΡΙΑΣ ΕΙΡΗΝΑΙΟΥ
ΠΕΡΙ ΠΑΛΑΙΟΗΜΕΡΟΛΟΓΙΩΝ

Ἀριθ. Πρωτ. 121.

Εὐλαβέστατοι ἱερεῖς, ἐντιμότατοι Πρόεδροι, τιμιώτατοι Ἐπίτροποι τῶν ἱερῶν ναῶν καὶ οἱ λοιποὶ εὐσεβεῖς χριστιανοὶ τῆς Νήσου Ἰακτίας, χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ.

Περιῆλθεν εἰς γνώσιν μας ὅτι τινὲς τῶν ἱερῶν τῆς νήσου καὶ μετ' αὐτῶν χριστιανοὶ ὠρισμένων χωρίων αὐτῆς, ἐμμένουν εἰς τὴν τήρησιν τοῦ παλαιοῦ ἡμερολογίου καὶ θέτουν ἑαυτοὺς ἔκτος τῆς ἀρμονίας, καὶ τῆς ἐνότητος τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας. Δὲν θέλομεν νὰ παραθεωρήσωμεν τὴν εὐλάβειαν ἀπὸ τῆς ὁποίας ἄγασθε, ὀλίγοι εὐτυχῶς, εἰς τὰς ἀντιλήψεις αὐτάς, ἀλλὰ σὰς λέγομεν ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀντικείμενον θρησκευτικὸν περὶ τὸ ὁποῖον παρ' ὑσιάζεσθε ἀγωνιζόμενοι, δὲν ὑπάρχει βᾶσις ἐπὶ τῆς ὁποίας ζητεῖτε νὰ σταθῆτε καὶ νὰ ἐρχεσθε εἰς διαφωνίαν μετ' ὅλην τὴν συνείδησιν τοῦ Ἔθνους καὶ τὴν ἐνότητα τῆς Ἁγίας Ἡμῶν Ἐκκλησίας.

Δὲν ἔγινε, χριστιανοὶ μου, οὐδεμία μεταβολὴ εἰς τὰ ἀφορῶντα τὴν ἁγίαν μας θρησκείαν, οὐδὲ ἐν ἰσῶια δὲν μετεκινήθη ἀπὸ ὅσα παρελάβομεν παρὰ τῶν πατέρων μας. Ὅλα τηροῦνται μετ' εὐλάβειαν. Εἶναι ποτε δυνατόν νὰ πιστευθῆ ὅτι ἡ θεία Μεγαλωσύνη δὲν δέχεται τὰς προσευχὰς μας ἐὰν ἀναπέμπονται αὐταὶ ἐνωρίτερον, καὶ ὅτι μόνον μετὰ δεκατρεῖς ἡμέρας κατὰ τὴν ἀντίληψιν τῶν παλαιοημερολογητῶν γίνονται δεκταί; Ποτε δὲν ἔμπορεῖ νὰ ὑποβιβασθῆ ἡ θεία Εὐσπλαγχνία εἰς τοιοῦτον σημεῖον. Ἐὰν συνιστῶμεν θερμῶς καὶ ἀξιοῖμεν πατρικῶς ἵνα ὅλοι οἱ ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ πάσης ἱεραρχίας καὶ παντὸς χωρίου καὶ συνοικισμοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας ἐορτάζωσι τὰς ἐορτάς τῶν ἀνεξαιρέτως κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ διαδηλοῦσι τὰ θρησκευτικὰ τῶν αἰσθήματα εἰς κοινὰς συναθροίσεις καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ ἡμερολόγιον, τοῦτο ἐπιβάλλεται διότι διαπιστοῦται ἐν τῷ αὐτῷ ἡμερολογίῳ καὶ ἐνισχύεται εἰς τὰς καρδίας ὄλων τῶν ὁμογενῶν τὸ αἶσθημα τῆς ἐνότητος τῆς πίστεως, τὸ αἶσθημα τῆς ταυτίτητος τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως καὶ μέσα εἰς τὸ αἶσθημα αὐτὸ αἰσθανόμεθα ὅτι εἴμεθα ὅλοι περισσότερον ἠδελφωμένοι καὶ ψυχικῶς ἠνωμένοι. Καὶ καθὼς προ-

ἤλθομεν ἀπὸ τὸ παρελθόν, καθὼς ἐγεννήθημεν ἀπὸ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ προγόνου ἡμῶν, ὡς ἐν Ἔθνος, ὡς μία θρησκεία, ὡς μία πίστις, ὡς μία Ἐκκλησία, ὡς μία γλῶσσα, ὡς μία ψυχολογία, ὡς μία συνήδεις, ὡς κοινὸν αἷμα, ὡς κοινὰ αἰσθήματα, ἔτσι εἴμεθα ὑποχρεωμένοι, αὐτὴν τὴν ἐνότητα, αὐτὴν τὴν ἀγιότητα τῶν κοινῶν αἰσθημάτων καὶ τὴν εὐρίσκομεν καὶ τὴν αἰσθανόμεθα μέσα εἰς τὰς κοινὰς θρησκευτικὰς παραδόσεις, τὰς κοινὰς ἐορτάς, τὰς κοινὰς πανηγύρεις, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι, λέγω, αὐτὴν τὴν ψυχικὴν ἐνότητα, νὰ τὴν μεταβιβῶσωμεν ὡς ἱερὰν κληρονομίαν εἰς τὰ τέκνα μας καὶ εἰς τὰς ἐπερχομένας γενεάς. Τὸ βάθος δὲ τῆς πνευματικῆς αὐτῆς ἐνότητος ἀποτελοῦσι τὰ κοινὰ ἱερὰ αἰσθήματα τὰ ὁποῖα ἢ μία Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία δημιουργεῖ εἰς τὴν καρδίαν τοῦ εὐσεβοῦς Ὀρθόδοξου λαοῦ.

Κατὰ ταῦτα, χριστιανοὶ μου, ὁποῖος δὲν θέλει νὰ συμμορφωθῆ πρὸς τὸ ἡμερολόγιον τῆς ἐπισήμου Ἐκκλησίας ἀμαρτάνει κατὰ τῆς ἱστορικῆς ἐνότητος τοῦ εὐλογημένου ἡμῶν Ἔθνους, καὶ γίνεταί αἰτία νὰ διασκοπῆται, νὰ κομματιάζεταί, νὰ ἀποσυντίθεταί τὸ βαρύτερον, τὸ ἱερώτερον αἶσθημα τῆς πνευματικῆς τοῦ ἔθνους προσωπικότητος.

Δὲν εἴμποροῦν, χριστιανοὶ μου, οἱ ἱερεῖς, οἱ ὁποῖοι ἔκλιναν τὴν κεφαλὴν των ἐπὶ τῆς ἁγίας τραπέζης κατὰ τὸν χρόνον τῆς χειροτονίας των καὶ ὠμολόγησαν πίστιν εἰς τὸν θεσμὸν τῆς Ἐκκλησίας, ὑλακοὴν εἰς τοὺς κανόνας τῶν συνόδων καὶ πειθαρχίαν εἰς τὴν φωνὴν τοῦ συνόλου τῶν Ἐπισκόπων, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν τὴν Διοικουσαν Ἐκκλησίαν, δὲν εἴμποροῦν νὰ μὴ συμμορφωθῶνται πρὸς τὰς ἀποφάσεις τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ πρὸς τὰς ἀποφάσεις τῆς ἱερᾶς Συνόδου. Ἐὰν διαφωνοῦν πρὸς τὴν ἐπίσημον Ἐκκλησίαν, τότε θὰ ἐπρεπε νὰ παραιτηθοῦν διὰ νὰ σώσουν τὴν σοβαρότητά των. Οἱ ἱερεῖς μόνον τῇ ἀδείᾳ τοῦ Ἐπισκόπου ἀσκοῦν τὴν ἱσραηλῆν των ἐξουσίαν. Παρὰ τίνος λαμβάνουν ἄδειαν καὶ τίνος τὸ ὄνομα μνημονεύουν οἱ ἱερεῖς, οἱ ὁποῖοι δὲν πειθαρχοῦν εἰς τὴν ἐντολὴν τοῦ κανονικοῦ τῶν Ἐπισκόπου, εἰς τὴν φωνὴν τῆς ἀνωτάτης ἐκκλησιαστικῆς τῶν Ἀρχῆς, ἀλλ' αὐθαγέτως λειτουργοῦν καὶ τελοῦν ἐορτάς κατὰ τὴν ἡδίκην των ἀντίληψιν καὶ νοοτροπίαν, χωρισμένοι καὶ κομματιασμένοι ἀπὸ τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας; Ἐν ὀνόματι τοῦ ἱεροῦ τῆς ἁγίας ἡμῶν πίστεως, τοῦ διδάξαντος ἕκαστος ὅλοι εἴμεθα ἐν, ὅπως καὶ ἐκεῖνος μετὰ τοῦ Θεοῦ Πατρὸς εἶναι ἐν, ἐφόσον ἢ Ὀρθόδοξος ἡμῶν Ἐκκλησία, ἢ ὁποῖα διὰ τῆς πίστεώς της, τῶν μυστηρίων της, τῶν ἐορτῶν της ἠνοποίησε τὴν θρησκευτικὴν μας συνείδησιν καὶ ἐτόνωσε καὶ ἐνεβάθυνε τὴν ἐνότητα, τὴν ἀγιότητα τῆς προσωπικότητος τοῦ εὐλογημένου ἡμῶν Ἑλληνικοῦ Ἔθνους; Ἡμεῖς ὡς κανονικὸς ἡμῶν Μητροπολίτης καὶ πνευματικὸς πατήρ συμβουλεύομεν καὶ παρακαλοῦμεν τοὺς εὐσεβεῖς χριστιανοὺς καὶ τοὺς εὐλαβεστάτους αὐτῶν ἐφημερίους ἵνα ἐκτιμῶντες τὰς ἀνωτέρω σκέψεις μας συμμορφωθῶσι ὅλοι πρὸς τὰς ἀποφάσεις τοῦ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καὶ τῆς ἁγίας ἡμῶν αὐτοκεφάλου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, εἰσελθούσης ἐντὸς τοῦ αἰσθήματος τῆς ἐνότητος τῆς ἐθνικῆς

συνειδήσεως τελούντες τὰς ἐφορτὰς καὶ θρησκευτικὰς πανηγύρεις κατὰ τὸ ἡμερολόγιον καὶ ὅποιον ὤρισεν ἡ μήτηρ ἡμῶν Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία, τῆς ὁποίας λογιζόμεθα γνήσια καὶ πιστὰ τέκνα.

Ἐπὶ δὲ τούτοις εἴητε πάντες ἐν Κυρίῳ ὑγιαίνοντες.

Ἐν Λιμένι Βαθέος Σάμου τῇ 27 Φεβρουαρίου 1931

† Ὁ Σάμου καὶ Ἰκαρίας ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ

Ο ΔΙΩΓΜΟΣ.

Β

Τὸ ζήτημα τῆς παρ' ἡμῖν «ἐκπαιδευτικῆς» δράσεως τῶν ξένων καλογηρικῶν ταγμάτων δὲν ἀνεκινήθη εἰς τοὺς ὀρθοδόξους κύκλους τώρα πρῶτην φοράν. Ἀφ' οὗτου ἐσημείωσαν τὴν ὑπαρξίν των ἐν Ἑλλάδι τὰ σχολεῖά των με προσωπικῶν ἀμοτέρων τῶν φύλων ἄλλοεθνῆς καὶ ἑτεροδόξου, ἦτο φυσικὸν νὰ γενήσουν ὄχι ἁπλῶς τὴν καχυποψίαν, ἀλλὰ τὴν ἀκράδαντον βεβαιότητα περὶ τοῦ κυρίου προορισμοῦ των, διότι ἦτο γνωστὴ ἀπὸ αἰῶνων ἡ δράσις τῶν ἐκ τοῦ Βατικανοῦ ἀπολυομένων ταγμάτων τούτων ἀνὰ πᾶσαν τὴν ὑπὸ τὴν Τουρκίαν Ἀνατολήν. Ἐβῶ εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ σχολεῖα ταῦτα ἐλειτούργουν λόγῳ μὲν πρὸς ἐκπαιδεύειν τῶν τέκνων τῶν παρ' ἡμῖν ἀνηκόντων εἰς τὴν Ρωμαϊκὴν Ἐκκλησίαν, ἔργῳ δ' ὅμως δι' ὃν σκοπὸν ἦσαν ἰδρυμένα καὶ τὰ ἄλλα ἐν Ἀνατολῇ σχολεῖα τῶν φραγκοκαλογήρων, ἦτοι πρὸς δρᾶσιν προβατικῆν, διὰ τὴν πλήθυνσιν τοῦ ποιμνίου τῆς ἀγίας ἔδρας, ἵνα πραγματωθῇ ἡ «μία ποιμνη» τοῦ «ἐνὸς ποιμένος». Διότι ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ ἔκτασις τῶν σχολείων τούτων εἶνε προφανῶς δυσανάλογος πρὸς τὰς ἀνάγκας μόνον τῶν ἐν Ἑλλάδι δυτικῶν ἐὰν δὲ οἱ ἰδρυσάντες αὐτὰ καὶ διευθύνοντες λατῖνοι κληρικοὶ εἰς μόνον τοὺς ὁμοθρήσκους των ἀφεώρων, δὲν θὰ ἐδέχοντο εἰς τὰ σχολεῖά των μαθητὰς ὀρθοδόξους διὰ νὰ διδάσκουν αὐτοὺς τὴν κατήχησιν τῆς Ρωμαϊκῆς θρησκείας, νὰ τοὺς ὀδηγοῦν εἰς τοὺς ἰδικούς των ναοὺς καὶ νὰ ἐξαναγκάζουν αὐτοὺς νὰ προσεύχονται ρωμαῖστῃ. Τὸ δὲ γεγονός τῆς προσπαθείας των νὰ ἐμπνέουν ἀπέχθειαν πρὸς τὴν ἐθνικότητα, τὴν χώραν, τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὴν θρησκείαν τῶν ἑλληνορθοδόξων μαθητῶν των καὶ τὰ ἐκάστοτε ἀκουόμενα κρούσματα προσηλυτισμοῦ ἰδίως κορασιδῶν ἑλληνίδων, ἀνεπαράβλητον μορφήν σπαρακτικῶν οἰκογενειακῶν δραμάτων, θέτουν ἔξω πάσης ἀμφιβολίας τὸν πραγματικὸν καὶ κύριον σκοπὸν τῆς λειτουργίας τῶν ἐν λόγῳ σχολείων ἐντὸς περιβάλλοντος τόσο πρὸς αὐτὰ ἀσχέτου καὶ ἄλλοτρίου.

Οἱ ἰδιοκτῆται καὶ ἐκμεταλλεῖται τῶν σχολείων τούτων νομίζουσιν ὅτι σπουδαῖον χειρίζονται ἐπιχειρήματα ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ-ἑλληνικοῦ τάχα χαρακτῆρος

καὶ τοῦ ἀκινδύνου αὐτῶν διὰ τὴν θρησκευτικὴν συνείδησιν τῶν ὀρθοδόξων τροφίμων των, προβάλλοντες τὴν ὑπὸ πολλῶν ὀρθοδόξων ἑλλήνων προτίμησιν των.

Πράγματι πολλοὶ Ἕλληνες γονεῖς, ἐπωφελοῦμενοι τοῦ οἰκοτροφιακοῦ χαρακτῆρος τῶν σχολείων τούτων τῶν ξένων λατινικῶν ταγμάτων ἀμοτέρων τῶν φύλων, δὲν διστάζουσιν, ἢ ἂν θέλετε, προτιμοῦν νὰ ἐμπιστευθῶνται τὰ τέκνα των εἰς αὐτὰ διὰ τοὺς πασιγνώστους εἰς τὰ κοινωνικά μας ἦθη λόγους. Πρῶτον, εἰς τὰ σχολεῖα αὐτὰ διδάσκονται τὰ μαθήματα εἰς τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν, ὑπὸ διδασκάλων γνησίων γάλλων· δεύτερον, ἔχουσιν τὴν γνώμην ὅτι ἡ ἰδιόρρητος εἰς τοὺς διδασκάλους τούτους γαλατικὴ «politesse» θὰ εὐγενίσῃ τὰ τέκνα των δι' ἀνατροφῆς λεπτιῆς καὶ ἐπιχαρίτου· τρίτον, ὁ ἱερατικὸς χαρακτῆρ τοῦ προσωπικοῦ τῶν σχολῶν ἐμφανίζεται ὡς ἐγγύησις ἀσφαλοῦς ἠθοπλαστικῆς ἐπὶ τῶν παιδίων ἐπιρροῆς. Οἱ διὰ τὴν Ἀνατολήν—«pour l' Orient»—προσρισμένοι φράγκοι καλόγηροι εἶνε καὶ καλοὶ ψυχολόγοι καὶ ἀριστοὶ καιροσκόποι· διὰ τοῦτο ἐκ τῆς προμελέτης τοῦ ἐδάφους τῆς μελλούσης των δράσεως γνωρίζουσι καλῶς τὰς ἐφαρμοστάς πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ των μεθόδους. Ἄλλως τε μακρὰ πεῖρα ἐκ τῆς πολυχρονίου διεισόδου τῶν πολυποδικῶν πλοκάμων των εἰς τὰ σπλάγχνα τῆς ἐγγυῆς Ἀνατολῆς τοῖς εἶχε προσπορίσει τὴν γνώσιν ἐκείνων, τὰ ὅποια ἐλάνθανον μεταξὺ τῶν πληθυσμῶν αὐτῆς ὡς desiderata, καὶ διὰ τοῦτο αὐτὰ προσέφερον καὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν οἰκογενειακὴν ἀγοράν· ὀλίγην γαλλομάθειαν ἀντίστοιχον πρὸς τὰς ὀλιγαρκεῖς ἀπαιτήσεις τῆς μετρίων «διεθνῶν» ἀξιώσεων ἑλληνικῆς κοινωνίας, ἐν ἐπιπόλαιον ἐπίστρωμα γαλατικῆς ἀβρότητας δευτέρας χειρός, γνώσεις τινὰς στοιχειώδεις ἐκ τῆς ἱστορίας τῆς Παλλίας, τῆς γαλλικῆς φιλολογίας καὶ γεωγραφίας, ὀλίγον ἢ πολὺ κλειδοκύμβαλον ἢ καὶ ζωγραφικὴν ταῦτα καὶ ἄλλα παρόμοια πλαισιοῦνται εἰς ὁμοιομόρφους στολὰς καὶ ποιήματα χρυσοπάρουφα, εἰς παράσημα καὶ διάσημα ἐπὶ τῶν μαθητικῶν στηθῶν καὶ εἰς ἐπιδεικτικὰς ἀνὰ τοὺς κοινούς περιπάτους παρελάσεις διὰ νὰ «καμυρώνουν» μὲν ὅσοι βλέπουσιν τὰ παιδιὰ των δικρινόμενα ἀπὸ τὴν «κοινήν» κοινωνικὴν στάθμην, νὰ ἐρεθίζωνται δὲ ἀπὸ ζηλοτυπίαν καὶ φιλοτιμίαν πρὸς μίμησιν ὅσοι ἀκόμη ἦσαν ἔξω τῆς εὐγενεοῦς αὐτῆς ἀριστοκρατίας. Ἄν ἐν τοῖς σχολείοις αὐτοῖς οἱ ἑλληνοπαῖδες ἀμοτέρων τῶν φύλων ὄχι μόνον δὲν ἐτύγχανον ἐθνικῆς καὶ θρησκευτικῆς διαπαιδαγωγῆσεως διὰ διδαγμάτων ἐκ τῆς ἐθνικῆς αὐτῶν ἱστορίας καὶ τῆς ὀρθοδόξου θρησκείας των, ἀλλὰ καί,

ἀπ' ἐναντίας, διαπαιδαγωγοῦμενοι ὑπὸ διδασκάλων καὶ παιδαγωγῶν ξένης ἐθνικότητος καὶ γλώσσης καὶ θρησκείας, παντόπασιν ἄλλοτριῶν πρὸς τὴν φύσιν τοῦ Ἕλληρος, τὰς ἐφέσεις αὐτοῦ καὶ τὰ ἰδανικά, ἀπέβαιον ἢ ἄλλοτριόφρονες, ἢ, τὸ ὀλιγώτερον, κομποπολιταί, ἀδιάφοροι πρὸς τὰ ἐθνικά καὶ τὰ θρησκευτικὰ διαφέροντα τοῦ λαοῦ των, περὶ τούτου οἱ ξενομανεῖς γοεῖς των οὐδὲ κἀν ἐσκέπτοντο. Μόνον δὲ τότε ἐφαίνοντο μετανουθεῖντες ἢ ἀπλῶς συναρχόμενοι, πρὸς καιρὸν, ὡςάκις ἠκούετο κροῦσμά τι ἑλληξοθηρσκαίας λαμβάνον μορφὴν σκανδαίου κοινωνικοῦ εἰς τὰς στήλας τοῦ τύπου, καὶ ἀφυπνίζετο ἡ κοινωνικὴ γνώμη.

Ἄλλ' ἐκ τοῦ ὅτι ὑπῆρξαν ἢ ὑπάρχουν ἑλληνορθόδοξοι γοεῖς, οἵτινες διὰ τοὺς προμνημονευθέντας λόγους προετίμων τὰ ξένα ταῦτα σχολεῖα πρὸς διαπαιδαγωγίαν τῶν τέκνων των, ἢ ὀρθόδοξοι Ἐκκλησία καὶ ἡ κοινὴ ἐθνικὴ καὶ θρησκευτικὴ συνείδησις οὐδέποτε τὰ ἠνέχθη ὡς ἴδια καὶ ὠφέλιμα. Πλειστάκις οἱ ἐπίσημοι ἐκκλησιαστικοὶ κύκλοι, εἰς γνῶσιν τῶν ὁποίων ἐφέροντο αἱ μέθοδοι τῆς ἐν τοῖς σχολείοις τούτοις ἀσκουμένης διδασκαλίας καὶ διαπαιδαγωγίσεως, διεμαρτυρήθησαν πρὸς τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς διὰ τὴν τῆ ἀνοχῆ των λειτουργίαν τοιούτων ἐθνοφθόρων σχολείων ὑπ' αὐτὰ τῆς πολιτείας τὰ ὄμματα, ἀπειράκις δ' ἐξηγήθη καὶ ἡ κοινὴ γνῶμη διὰ τοῦ ἐθνικοῦ τύπου. Δυστυχῶς τὸ ἐπίσημον κράτος οὐδέποτε ἠθέλησε σοβαρῶς νὰ ἐγκρίη εἰς τὸ σκουδαίωτατον τοῦτο ἀπὸ ἐθνικῆς ἐπόψεως ζήτημα, καὶ διὰ τοῦτο, ὡςάκις ἀντιμετωπίζον ἐπεμβάσεις ἢ παρακλήσεις ἢ παραστάσεις τῶν ξένων διαλωματῶν, εἰς τὴν βοήθειαν τῶν ὁποίων προσέτρεχον οἱ παρ' ἰδοξοὶ οὗτοι ξένοι διδάσκαλοι, προσέτιμα νὰ ἀφήνεται ἡ γάγγραινα νὰ προχωρῆ εἰς τὸ σῶμα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἐκ φόβου προκλήσεως προστριβῶν πρὸς τὰς προστάτιδας τῶν ξένων μοναχῶν μεγάλας δυνάμεις. Διότι εἶνε πισίγνωστον πῶς ὁ μισοκκληρικὸς π.χ. τῆς ἐπισήμου Γαλλίας φανατισμὸς μεταβόλλετο εἰς φιναικὴν φιλοκκληρικὴν ὑποστήριξιν τῶν ἐκαίθεν διωκομένων ὡςάκις προσέκειτο οὗτοι νὰ μεταφέρουν τὴν διὰ τῶν τῶν ἔξω τῶν ὀρίων τοῦ γαλλικοῦ κράτους.

Ὅτι ἐξ εἰς τὴν ἀδράναιαν ταύτην τῶν κυβερνητῶν τῆς Ἑλλάδος συνέβαλλον καὶ ὅσοι ἐκ τῶν ξενομανῶν ἀριστοκρατῶν ἐσταλλον εἰς τὰ σχολεῖα ταῦτα τὰ τέκνα των, καίτοι ἔξω πάσης ἀμφισβητήσεως καὶ ἐξ ἄλλων μὲν τεκμηρίων, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς τελευταίας ἀνακινήσεως τοῦ ζητήματος, καθ' ἣν δὲν ἐδίστασαν ὀλίγοι κινεὶ Ἕλληνας καὶ ἑλλή ἴδες νὰ ἐμφανισθῶσι δημοσίᾳ διὰ τῶν ὑπογραφῶν των ὑπέρομαχοι

τῶν σχολείων τούτων, τὰ ὅποια σύμπαντος τοῦ ἑλληνισμοῦ ἢ συνείδησις ἐξεσῶριεν ὡς ἐθνικῶς καὶ θρησκευτικῶς ἐπιβλαβῆ εἰς τὸ ὀρθόδοξον ἑλληνικὸν ἔθνος. Καὶ νομίζουσιν οἱ διὰ τῶν σχολείων τούτων ἀσκουῦντες παρ' ἡμῶν τὴν «ἐκπαιδευτικὴν» ἐπιχειρήσιν, ὅτι, ἐπειδὴ ἐκ τῶν τάξεων τούτων ἀνεδείχθησαν δημόσιοι λειτουργοὶ ἐπιφανεῖς καταλαβόντες θέσεις ἐν τῇ ἑλληνικῇ κοινωσίᾳ καὶ πολιτείᾳ, τοῦτο ἀποτελεῖ ἀτόδειξιν τῆς ἐθνικῆς τῶν σχολείων των ἀποστολῆς, ἐνῶ ὁ κόσμος φαίνεται φροιδῶν ὅτι ἡ Ἑλλὰς θὰ ἦ οὐ καλλιτέρα πολὺ ἐν εἰς ἐπιφανεῖς οὗτοι δὲν εἶχον γνωρίσει τὰ θρανία τῶν σχολείων τῶν ἄλλοεθνῶν καὶ ἐτεροδόξων φραγματικῶν ταγμάτων. Τὸ ἔθνος εἶνε ὑπέροτερον παντὸς «ἐπιφανοῦς» καὶ «ἀριστοκρατοῦ», ἢ δὲ γενικὴ ἀνακούφισις, τὴν ὁποίαν ἡ ψυχὴ σύμπαντος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἠσθάνθη ἐκ τῆς τελευταίας ρυθμίσεως τοῦ ζητήματος τῶν ξένων αὐτῶν σχολείων, ὡφείλα νὰ διδάξῃ τοὺς ἰδιοκτητὰς καὶ ἐκμεταλλεὺς των ὅτι, ἐν καὶ τὴν ἐλαχίστην εἶχον φιλοτιμίαν, θὰ ἔπρεπεν αὐθωρεῖ νὰ τὰ κλείσουν καὶ νὰ φύγουν ἐξ Ἑλλάδος, ἢ ὁποία δὲν τοὺς θέλει, ἀντὶ νὰ ἐνοχλοῦν τὰς ξένας πρεσβείας καὶ νὰ καταφύγουν εἰς συκοφαντίας διὰ τοῦ ξένου τύπου, μόνον καὶ μόνον ἵνα διὰ τῆς βίας συγκρατηθῶν, ἔστω καὶ ἐν μέσῳ τῆς ὁμοθυμοῦ ἀπεχθείας.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

«Πρόσεχε, οὐρανέ...»

Ἀπευθύνων τὸ πρῶτον ραδιοφωνικῶς τὸν λόγον ὁ πρωθιεράρχης τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας «πρὸς πάντα τὰ ἔθνη» καὶ «εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα», «πρὸς πάντας τοὺς ἀνθρώπους καὶ πρὸς πᾶν δημιουργημα», ὡ. «κατὰ μυστικὴν βουλήν τοῦ Θεοῦ διάδοχος τοῦ πρίγκηπος τῶν Ἀποστόλων» («étant par un secret dessein de Dieu successeur du Prince des Apôtres») ἐχρησιμοποίησε τὴν γνωστὴν μωσαϊκὴν ἀποστροφὴν (Δευτερ. 32, 1) ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰ ἀνάλογα ψαλμικά καὶ προφητικά (ψαλμ. μθ', 1, Ἦσ, μθ', 1): «πρόσεχε οὐρανέ, καὶ λαλήσω, καὶ ἀκούετω ἡ γῆ ῥήματα ἐκ στόματός μου» ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσοσθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην, ἐπὶ τὸ αὐτὸ πλοῦσιος καὶ πένης» ἀκούσατέ μου νῆσοι, καὶ προσέχετε ἔθνη». Καὶ ἤκουσε λοιπὸν ἡ οἰκουμένη ὁλόκληρος καὶ μίαν ἀποστροφὴν τῆς Α. Α. «πρὸς τοὺς ἀπίστους καὶ τοὺς ἐτεροδόξους», ἐν ἣ, ἐν ἑσθμοίρα θέτων πάντας τοὺς ὅπωςδῆποτε καὶ δι' εἰουδήποτε λόγον διασταμένους πρὸς τὴν Ρωμαϊκὴν Ἐκκλησίαν

σίαν χριστιανούς καὶ τοὺς παντάπασι μὴ πιστεύοντας ἀθέους, βεβαίως ἀμφοτέροισι ὅτι «καὶ πρὸς ὑμᾶς στρέφονται αἱ διαλογισμοὶ ἡμῶν καὶ οἱ λόγοι, τοὺς ἔτι διατελοῦντας μακρὰν τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐνότητος τοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ ὑμῶν προσφέροντες καθ' ἑκάστην πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν Κύριον τῶν πάντων προσευχὰς καὶ θυσίας θερμῶς αἰτούμενοι παρ' αὐτοῦ ὅπως φωτίσῃ ὑμᾶς διὰ τοῦ φωτὸς αὐτοῦ καὶ ὁδηγήσῃ καὶ ἐνώσῃ πρὸς τὸ ποίμνιον τὸ ἀκοῦον τῆς φωνῆς αὐτοῦ, ἵνα οὕτω γένηται μία ποίμνη, εἰς ποιμήν». Καὶ ἡμεῖς, χωρὶς νὰ ταυτίζωμεν τὴν ρωμαϊκὴν Ἐκκλησίαν πρὸς τοὺς ἀπίστους, τὰς αὐτὰς ἀναπέμπομεν πρὸς τὸν Κύριον εὐχὰς ὑπὲρ τῆς συνετίσεως αὐτῆς, ἀλλ' ἀνευ ραδιοφώνου.

Περὶ τῆν «νῆσον τῶν ῥόδων».

Ὁ ποιητικὸς οἶστρος τῶν ρομαντικῶν μελῶν τοῦ ἐν Μάλτα ὁμωνύμου τάγματος τῶν ἱπποτῶν ἐκέντησε τὸν «Βαλῆν» αὐτοῦ νὰ συγχαρῆ τὸν πρόεδρον τοῦ ἐθνικοῦ κοιμητηρίου τῶν συνεδρίων Εὐχαριστίας διὰ τὴν ἀπόφασίν του περὶ συγκλήσεως παρομοίου συνεδρίου κατὰ τὰ μέσα τοῦ πρόσεχου Σεπτεμβρίου ἐν Ρόδῳ. Ὁ «Βαλῆς», ἀναμνησκόμενος «τὰς τόσας δόξας αἱ ὁποῖαι ἐνώνουν τὸ τάγμα του μετὰ τὴν νῆσον τῶν ῥόδων», ἐξαίρει τὸ «μέγα πνευματικὸν γεγονός», διότι «θὰ παγιώσῃ ἔτι περισσότερον τοὺς ἐνωτικὸς δεσμοὺς μεταξὺ τῆς μητρὸς πατρίδος καὶ μιᾶς τῶν εὐγενῶν κτήσεών της». Ἐν σχέσει πρὸς τὸ μελετώμενον τοῦτο συνέδριον, ἐνῶ ἐγράφοντο αἱ ἀνω γραμμαί, κατὰ σύμπτωσιν περιῆλθεν εἰς γνῶσιν ἡμῶν ἔντυπος ἔκκλησις μέλους τῆς ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας διαμένοντος ἐν Ἑλλάδι ἀπευθυνομένη πρὸς τοὺς Ἕλληνας ὁμοθρήσκους του, διὰ τῆς ὁποίας ὑπομιμνήσεται εἰς αὐτοὺς πῶς τὸ εὐχαριστικὸν τοῦτο συνέδριον τοῖς παρέχει μίαν «μοναδικήν» εὐκαιρίαν νὰ ἀποδείξουν τὸν πατριωτισμὸν τῶν, τὸν ὁποῖον προέβαλον διὰ νὰ ἀποτρέψουν τὴν κυβέρνησιν νὰ περιλάβῃ καὶ τὰ λατινοῖδρυτα παρ' ἡμῖν σχολεῖα εἰς τὴν γνωστὴν ἀπαγόρευσιν. «Μία συλλογικὴ ἰκεσία τῶν ἑλλήνων καθολικῶν—λέγεται οὖν ἄλλοις ἐν τῇ ἐκκλήσει—ἐχόντων ἐπὶ κεφαλῆς τοὺς ἱεράρχας τῶν, πρὸς τὴν Α. Α. τὸν Πάπαν, ἵνα ἐγκαταλειφθῇ ἢ προσφάτως ἀναφνεῖσα ἰδέα συγκροτήσεως Εὐχαριστιακοῦ Συνεδρίου ἐν Ρόδῳ» θὰ ἠλάττου «τὴν ὀδύνην τῶν ἑλληνικῶν καρδιῶν, τῶν τόσον βαθέως πληγωμένων διὰ τῆς σφετεριστικῆς κατοχῆς ὑπὸ ξένης δυνάμεως τῆς ἑλληνικωτάτης Δωδεκανήσου». Εἰ δὲ μή, εὐλόγως, κατὰ τὴν αὐτὴν ἔκκλησιν, θὰ ἐγεννᾶτο ἡ «ἀπαίσια καὶ μοιραῖος ὀλεθρία παρενόησις» ὅτι ἡ κατοχὴ αὕτη «δὲν εἶνε μόνον ἔργον τῆς κοσμικῆς δυνάμεως, ἀλλ' ὅτι ὁ Καθολικισμὸς

ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Πάπα, ἐν τῇ ιδιότητι αὐτοῦ ὡς θρησκεία, διὰ τελετῆς καθαρῶς θρησκευτικῆς εἶνε ἐκεῖνος ὅστις θέλει νὰ κτυπήσῃ καιρίως τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸ τόσον εὐαίσθητον σημεῖον τοῦ ἔθνισμοῦ αὐτῆς». Δὲν «θὰ ἐγεννᾶτο» ἐγεννήθη ἤδη, καὶ εἶνε γεγονός διότι τοιαῦται ἦσαν ἀνάκαθεν αἱ μέθοδοι τοῦ Βατικανοῦ.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Ἱερά Σύνοδος συνήλθε καὶ κατὰ τὴν ἑβδομάδα ταύτην εἰς τρεῖς τακτικὰς δικαστικὰς καὶ δικητικὰς συνεδρίας.

—Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς Τρίτης ἐμφανισθεῖς ὁ νέος Μητροπολίτης Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἔλαβεν ἱπίσημον γνῶσιν τῆς γενομένης καταστάσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Μητρόπολιν Σύρου Τήνου, Ἄνδρου καὶ ἠύχαριστήσεν ἐπὶ τούτῳ. Μετὰ δὲ τὴν λήξιν τῆς συνεδρίας ἐτελέσθη τὸ μέγα μήνυμα ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγ. Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, εἰς ὃν συνέρρευσαν ἱκανοὶ καὶ τῶν τῆς Μητροπόλεως Σύρου ἀντιπροσώπων. Ὁ νέος Μητροπολίτης ἀπέρχεται σήμερον εἰς τὴν ἑδραν αὐτοῦ.

—Κατ' εἰδήσεις ἐκ Χίου τὸ παρελθὸν Σάββατον ἀφικόμενος εἰς Χιον ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πολύκαρπος ἐγένετο δεκτὸς ἐν μέσῳ ἐκδηλώσεων μεγάλου ἐνθουσιασμοῦ τοῦ λαοῦ. Ἐν τῷ ναῷ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ γράμματος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου περὶ τῆς ἐκλογῆς προσεφώνησεν αὐτὸν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Καρδαμύλων, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ἰωνοπόλεως, ὁ Ἀρχιμ. Ἡλ. Δίναρις καὶ ὁ διδάσκαλος Σπ. Ψαλλάκης. Ἀπήντησε δὲ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης δι' ἐνθρονιστηρίου λόγου, ὑποβαλὼν τὰς πατρικὰς αὐτοῦ παραινέσεις εἰς τὸν λαὸν καὶ διαγράψας τὴν πορείαν τῆς ποιμαντορίας αὐτοῦ.

—Ἐκ Πατρῶν ἀγγέλλεται ὅτι χθὲς τὴν πρῶταν ὁ ἡγουμένος τῆς μονῆς Ὁμπλοῦ ἀντελήφθη κλοπὴν, διαπραχθεῖσαν κατὰ τὴν προχθεσινὴν νύκτα εἰς τὸν ναϊκὸν τῆς μονῆς. Οἱ ἱερόσυλοι ἀφῆρσαν διάφορα τιμαλφῆ, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὸ σοβαρώτερον εἶνε τὸ Εὐαγγέλιον τῆς μονῆς, χρυσοποικίλτον, μεγάλης ἱστορικῆς ἀξίας. Φαίνεται ὅτι τοὺς κλέπτας δὲν ἐνδιέφερον ἡ πραγματικὴ ἀξία τῶν κλαπέντων, διότι ἀφοῦ ἐξήλωσαν τὸν χρυσόν, ἀπέρριψαν τὰ φύλλα τοῦ Εὐαγγελίου διακόσια μέτρα μακρὰν τῆς μονῆς. Ἐστάλη εἰς τὴν μονὴν συνεργεῖον ἐξ ἀστυνομικῶν διὰ τὴν λήψιν τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων. Ἡ ἀνακάλυψις τῶν κλεπτῶν θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων δύσκολος. Ἡ

μονή Ὁμπλοῦ εὐρίσκεται εἰς τὸν νομὸν Ἀχαΐας, νοτιο-ανατολικῶς τῶν Πατρῶν, ἐπὶ νοτίου προβούνου τοῦ Παναχαϊκοῦ, χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ ἰ' αἰῶνος καὶ τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου.

— Γενομένης ἐκλογῆς Ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς Ἱ. Μονῆς Ἁγίου Νικάρου (Ζάβορδα) ἐπαρχίας Γρεβενῶν, Ἡγούμενος μὲν ἐξελέγη ὁ Ἀρχιμ. Διονύσιος Ντιώπουλος, σύμβουλοι δὲ οἱ Ἀρχιμ. Ἀγαθάγγελος Βλαχόπουλος καὶ Μοναχ. Γαβριὴλ Ζαχαράκης.

— Ὁ αἰδεο. Ἐμμονουήλ Μυτιληναῖος παραιτηθεὶς τῆς θέσεως τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ὁρφανοτροφείου Βουλιαγμένης διωρίσθη ἐφημέριος τοῦ ἐν Ἀθήναις ἱεροῦ ναοῦ τοῦ οἴου Μελετίου.

— Διευθυντῆς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ὁρφανοτροφείου Βουλιαγμένης ἀπὸ 1 Μαρτίου διωρίσθη ὁ αἰδεο. πρεσβύτερος Νικόλαος Μενδρινὸς ἀπόφοιτος τῆς Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς ΚΠόλεως καὶ τῆς Θεολογικῆς Ἀκαδημίας Πετροπόλεως.

— Τῆ Β'. Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν μετὰ πάσης μεγαλοπρεπείας χοροστατοῦντος τοῦ ἰ κλήρου τῆς νήσου Ἱκαρίας καὶ ἐν συρροῇ ἀπείρου πλήθους ἐτελέσθη ἐν Ἀγίῳ Κηρύκῳ τὸ τεσσαρακοθήμερον μνημόσυνον τοῦ ἀειμνήστου μητροπολίτου κυροῦ Νεοφύτου. Ἐπιμνημόσυνον ἐξεφώνησεν ὁ καθηγητῆς κ. Ἱ. Φραγκούλης, ὡμίλησε δὲ καὶ ὁ δικηγόρος κ. Σ. Θελασαιῶς.

— Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σάμου καὶ Ἱκαρίας ἐχορήγησε τὴν ἀδειαν τοῦ κηρύττειν τὸν θεῖον λόγον ἐν Ἱκαρίᾳ εἰς τὸν καθηγητὴν τῶν ἱερῶν τοῦ ἐκεῖ γυμνασίου κ. Ἱ. Φραγκούλην, ὅστις ἐκτὸς τῶν κατὰ τὴν θεῖαν λειτουργίαν ἐν τοῖς ἰ. ναοῖς τῆς νήσου κηρυγμάτων διωργάνωσε τῇ παρακλησίᾳ τῶν κατοίκων καὶ ἀπογευματινὰς κατὰ Κυριακὴν ὁμιλίαις.

— Δημοσιεύεται εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ἀστυνομικὴ διάταξις περὶ τοῦ τρόπου μεταφορᾶς νεκρῶν καὶ ὑποχρεώσεων τῶν διαφημιστικῶν γραφείων κηδειῶν. Διὰ τῆς διατάξεως ταύτης ἀπαγορεύεται ἡ ἐκφορὰ νεκρῶν ἐντὸς φερέτρων ἢ ἄλλως πῶς δι' οἰασδήποτε δημοσίας ὁδοῦ ἢ δημοσίου μέρους καὶ κατὰ τρόπον ἐκθέτοντα τὸ πρόσωπον ἢ εἰονδήπιτε μέρος τοῦ νεκροῦ εἰς κοινὴν θέαν. Τὸ φέρετρον τοῦ νεκροῦ δεόν νὰ ᾖ κεκαλυμμένον καὶ ἐντὸς τοῦ ναοῦ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς νεκρωσίμου ἀκολουθίας ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν γνωμάτευσιν τοῦ πιστοποιήσαντος τὸν θάνατον ἱατροῦ ἢ τοῦ νεκροσκόπου ἱατροῦ λόγῳ προστασίας τῆς ὑγείας ἐπιβάλλουν τὴν ἀπόλυτον κάλυψιν τοῦ νεκροῦ μέχρι τῆς ταφῆς του. Ἐπιθύητος διὰ πᾶσαν παράβασιν τοῦ ἄρθρου τούτου τυγχάνει ὁ ἐργολάβος τῆς κηδείας, μὴ ὑπάρχοντος δὲ ἐργολάβου

ὁ ἐπιμελούμενος τῆς κηδείσεως τοῦ νεκροῦ οἰκείου, συγγενῆς ἢ ξένος. Ἀπαγορεύεται ἐπίσης ἡ ἐξῶθι τῶν καταστημάτων ἢ γραφείων κηδειῶν ἀνάρτησις νεκρωσίμων εἰδῶν, οἷον σταυρῶν, φερέτρων κλπ. Αἱ προθήκαι τῶν τοιούτων καταστημάτων δεόν νὰ καλύπτονται ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς δι' ὑφάσματος ἢ νὰ ἔχουν ὕαλον ἀδιαφανή, ὅπως μὴ γίνωσθαι ὁρατὰ ὑπὸ τῶν διαβατῶν τὰ ἐν αὐτοῖς ἐναποτεθειμένα νεκρῶσιμα εἶδη. Ἀπαγορεύεται ἡ διέλευσις κηδειῶν ἐκ τῶν κάτωθι ὁδῶν: 1) Ἡρώδου τοῦ Ἀπτικοῦ, 2) Σταδίου, ἀπὸ τῆς δισταυρώσεώς της μετὰ τῆς ὁδοῦ Ἀλόλου μέχρι τέρυκτος, Ἐπιτρέπεται μόνον ἡ κατὰ πλάτος τῆς ὁδοῦ Σταδίου διέλευσις κηδειῶν. Ἀπαγορεύεται ἐξ ἄλλου ἢ ἐπὶ τῶν θυρῶν καὶ ἐξωστῶν τῶν οἰκιῶν, ἐξ ὧν πρόκειται νὰ γίνῃ ἐκφορὰ νεκροῦ, ἀνάρτησις μελανῶν παραπετασμάτων καὶ περιβλημάτων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΠΟΛΕΩΣ

Γενομένης περὶ μεσοῦντα τὸν παρελθόντα Φεβρουάριον ἀνασυγκροτήσεως τῆς ἰ. Συνόδου, τοὺς ἀποχωροῦντας αὐτῆς σεβ. Δέρκων, Ἰμβρου, Θεοδωρουπόλεως, Εἰρηνοπόλεως, Χριστουπόλεως καὶ Λαοδικείας ἀντικατέστησαν οἱ σεβ. Κυζίκου, Νικαίας, Χαλκηδόνος, Προύσης καὶ Φιλαδελφείας, πρὸς συμπλήρωσιν δὲ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν συνοδικῶν μελῶν παμψηφεί διὰ βοῆς ἐκλήθη διὰ μίαν νέαν ἐτησίαν περίοδον ὁ σεβ. Λαοδικείας κ. Δωρόθεος.

— Ὁ σεβ. ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. Ἀθηναγόρας διὰ τηλεγραφήματος αὐτοῦ πρὸς τὸ Οἰκουμ. Πατριαρχεῖον ἀνήγγειλεν ὅτι ἀφικόμενος εἰς Ἀμερικὴν ἐγένετο δεκτὸς ἐνθουσιωδῶς ὑπὸ τοῦ ποιμνίου του.

— Συνεπεῖα προσφυγῆς τοῦ προϊσταμένου τῆς λεγομένης δυτικοευρωπαϊκῆς ρωσικῆς ἐπαρχίας σεβ. μητρ. Εὐλογίου πρὸς τὸ Οἰκουμ. Πατριαρχεῖον μετὰ τὴν ἀποκηρύξιν αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ ἐν Μόσχα τοποτηρηθέντος τῆς πατριαρχικῆς ἐκκλησίας μητροπ. Σεργίου, ἀπεφασίσθη νὰ δοθῇ προσωρινῇ τικ λύσις εἰς τὸ ζήτημα. Αὕτη δὲ συνίσταται εἰς τοῦτο: νὰ ἐξαρτηθῇ ἀμέσως ὁ μητροπ. Εὐλόγιος ἀπὸ τοῦ Οἰκουμ. Πατριαρχείου ὑπὸ τὴν ιδιότητα Ἐξάρχου τοῦ Οἰκουμ. Πατριάρχου ἐπὶ τῶν ἐν τῷ εὐρωπαϊκῷ ἐδάφει ρωσικῶν ἐκκλησιῶν ἀπετελουσῶν εὐρωπαικῆν ἐπαρχίαν τοῦ Οἰκουμ. Πατριαρχείου μετὰ ἰδίας ἐκκλησιολογικῆς ἀποστολῆς καὶ ἐλευθέρως διοικήσεως, νὰ μνημονεύηται τὸ ὄνομα τοῦ Οἰκουμ. Πατριάρχου ὑπὸ τοῦ μητροπ. Εὐλογίου, ὑπὸ δὲ τοῦ λοιποῦ κλήρου τὸ τοποτηρητοῦ τοῦ πατρ. θρόνου ρωσίας μητροπ. Πέτρου καὶ τὸ τοῦ μητροπ. Εὐλογίου καὶ ἡ ἀναφορὰ τοῦ τελευταίου νὰ ᾖ πρὸς τὸν Οἰκουμ. Πατριάρχον καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς προσωρινότητος. Περὶ

τῶν οὕτω ἀποφασισθέντων δημοσιεύονται ἐν τῷ ἐν Παρισίοις ἐκδιδόμενῳ ρωσικῷ «Ἐκκλησ. Κήρυκι» γράμμα τῆς Α. Θ. Π. πρὸς τὸν σεβ. μητρικ. Εὐλόγιον καὶ τούτου σχετικῆ ἐγκύκλιος πρὸς τὸ ποιμνίου του.

— Ἡ Α. Θ. Π. ὁ Πατριάρχης κ. Φώτιος ἀπαντῶν εἰς τὸ κατωτέρω ἀναφερόμενον γράμμα τοῦ Π. Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κ. Μελετίου περὶ τῆς ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ ἀναγνωρίσεως τοῦ κύρους τῶν ἀγγλικανικῶν χειροτονιῶν, ἐκφράζει τὴν χαρὰν αὐτοῦ ἐπὶ τῇ ἐπίσημῳ ταύτῃ προσχωρήσει καὶ τῆς Ἐκκλησίας Ἀλεξανδρείας εἰς τὴν περὶ τῶν ἀγγλικ. χειροτονιῶν κρίσιν, «διότι ἀναμφιβόλως ἡ προσχώρησις αὕτη ἔσται σπουδαία παρότρυνσις ὅπως καὶ αἱ ὑπολειπόμεναι ἀδελφαὶ Ἐκκλησίαι, ὅσαι ἄχρι τοῦ νῦν ἀνέβαλλον τὴν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ὀριστικὴν αὐτῶν ἀπόφασιν, πράξωσι καὶ αὐταὶ νῦν ὁμοίως, προβαίνουσαι ἀνειδοιάστως, μετὰ τὰ διευκρινισθέντα ἐν Λονδίῳ ἐκ τῆς μετὰ τῶν ἀγγλικανῶν ἐκ τοῦ ἐγγὺς ἐπαφῆς, εἰς τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀγγλικανικῶν χειροτονιῶν, καὶ ἐμφανισθῇ οὕτω ἀνεξαιρέτως ὁμόφρων καὶ σύμφωνος ἡ κρίσις τῆς ὅλης ἡμῶν ἀγίας ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐπὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ζητήματος».

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἡ Α. Θ. Π. ὁ Πατριάρχης διὰ γράμματος αὐτοῦ πρὸς τὸν Πατριάρχην Κων)πόλεως κ. Φώτιον ἀγγέλλων τὰ τῆς γνωστῆς ἀποφάσεως τῆς περὶ αὐτὸν ἰ. συνόδου περὶ τοῦ κύρους τῶν ἀγγλικανικῶν χειροτονιῶν ἐπάγεται, ὅτι «ἡ καθ' ἡμᾶς ἀγία σύνοδος ἔκρινεν ὀρθὸν καὶ πρέπον μὴ ἀρκεσθῆναι· μόνῃ τῇ ἐπίδοκιμασίᾳ τῶν ἐν Λονδίῳ πεπραγμένων καὶ τῇ ἐπιμαρτυρήσει ὅτι αἱ ἐν τῇ «περιλήψει» τῶν πρακτικῶν τῆς διασκεψέως ὀρθοδόξων καὶ ἀγγλικανῶν συγκεφαλαιούμεναι δηλώσεις σύμφωνοὶ εἰσι τῷ πνεύματι τῆς ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίαις, ἀλλὰ καὶ αἴρουσα τὰς πρότερον περὶ τὸ κύρος τῆς ἀγγλικανικῆς ἱερωσύνης ὑφεστῶσας ἐπιφυλάξεις κηρύξαι τὴν Ἐκκλησίαν Ἀλεξανδρείας προσχωροῦσαν τῇ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου προειλημμένῃ ὑπὸ τῆς ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας Κων)πόλεως ἀποφάσει, τῇ ἀναγνωριζούσῃ ἔγκυρον τὴν ἀγγλικανικὴν ἱερωσύνην ἐν ᾧ βαθμῷ καὶ τρόπῳ καὶ τὴν τῆς Ρωμαϊκῆς καὶ Ἀρμενικῆς Ἐκκλησίας». Καὶ εὐχεται «τῷ αὐτῷ στοιχῆσαι κανόνι καὶ τὰς ἄλλας ἀδελφὰς συνόδους, ὅσαι ἕως τοῦδε ἀνέβαλλον τὴν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἀπόφασιν αὐτῶν» ἐφ' ὅσον μάλιστα καὶ ἡ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρουμανίας τέως προβαλλομένη «ἀσάφεια» τῆς περὶ τῶν μυστηρίων καὶ τῆς χειροτονίας διδασκαλίας τῆς ἀγγλικανικῆς ἐκκλησίας ἤρθη ἤδη, ἱκανοποιηθείσης τῆς ἀξιώσεως ταύτης διὰ τῶν

ὑπὸ τῶν ἀγγλικανῶν παρασχεθειῶν ἐξηγήσεων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

ὑπὸ τῆς ἰ. συνόδου ἀνετέθη ἡ σύνταξις ἐγχειριδίου τῆς Ἐκκλησ. ἱστορίας Κύπρου εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις θεολόγον καθηγητὴν κ. Χαρίλαον Παπαϊωάννου, δημοσιευθησομένου ἐκ τοῦ κληροδοτήματος Κυρίλλου τοῦ Γ'.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΜΗΣ

Εἰδήσεις ἐκ Ρώμης ἀναφέρουσιν ὅτι ἡ ἀπόφασις τοῦ ἀρχιεπισκόπου Καντερβουρίας ὅπως ἐπισκεφθῇ τὰ Ἱεροσόλυμα προεκάλεσεν ἀνησυχίας εἰς τοὺς κύκλους τοῦ Βατικανοῦ, διὸ καὶ καταβάλλονται προσπάθειαι νὰ ματαιωθῇ ἡ ἐπίσκεψις πρὸς πρόληψιν δῆθεν τοῦ ἐξ αὐτῆς προκληθησομένου ταραχῶν τῶν χριστιανῶν, οἵτινες θὰ ἐκλάβωσιν αὐτὴν ὡς ἰπόπειραν ἀποκτήσεως δικαιομάτων ἐν τοῖς ἱεροῖς προκυνήμοις.

— Ἐπὶ τῇ ἐνάτῃ ἐπετείῳ τῆς εἰς τὴν ἀγ. ἔδραν ἀναρρήσεως τοῦ Πάπα Πίου τοῦ ια' περὶ μεσοῦντα τὸν παρελθόντα Φεβρουάριον ἡ Α. Α. ἐτέλεσε τὰ ἐγκαινία τοῦ ταχυδρομείου τοῦ κρατιδίου τοῦ Βατικανοῦ, ὠμίλησε δὲ τὸ πρῶτον ἀπὸ τοῦ ἐγκατασταθέντος ἐν αὐτῷ μικροφώνου ἐν ἀποστροφῇ κατὰ σειρὰν «πρὸς πᾶν δημιούργημα», «πρὸς τὸν Θεόν», «πρὸς τοὺς κατολικούς», «πρὸς τὴν ἱεραρχίαν», «πρὸς τοὺς μοναχοὺς», «πρὸς τοὺς ἱεραποστόλους», «πρὸς τοὺς πιστούς», «πρὸς τοὺς ἀπίστους καὶ τοὺς ἑτεροδόξους», «πρὸς τοὺς ἄρχοντας», «τοὺς ἀρχομένους», «τοὺς πλουσίους», «τοὺς πτωχοὺς», «τοὺς ἐργάτας καὶ τοὺς ἐργοδότας» καὶ «πρὸς τοὺς ἐν θλίψει».

— Ἐν τῷ ρωμαϊκῷ Ἰνστιτούτῳ τῶν Παρισίων ἰδρύθη πρὸ τινος ἔδρα τῆς Παπῶσυνης, πρῶτος δ' αὐτῆς καθηγητῆς ὠρίσθη ὁ ἐκ τῶν αὐγουστίνων ἀσομφιονιστῶν πατὴρ Emereau. Κατὰ τὸ ἐνεστώ; ἔτος ὁ καθηγητῆς ἐδίδαξε «περὶ τοῦ ρωμαϊκοῦ πρωτείου ἐν τῇ ἀρχηγόνῳ ἐκκλησίᾳ» εἰς 12 μαθήματα.

— Το κράτος τοῦ Βατικανοῦ πρόκειται νὰ ἐκδώσῃ ἴδια νομίσματα. Τούτων τὰ μὲν χρυσᾶ θὰ φέρωσι τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν τοῦ Πάπα, τὰ δὲ ἀργυρᾶ καὶ νικέλεια τὰς εἰκόνας τοῦ Πάπα καὶ τῆς Θεοτόκου ἢ τῶν ἀποστόλων, τὰ δὲ χαλκᾶ θὰ φέρωσι μόνῃ τὴν τοῦ Πάπα.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΦΙΛΛΑΝΔΙΑΣ

Ὁ ὄλος ἀριθμὸς τῶν ἐν Φιλλανδία ὀρθοδόξων συμποσοῦται εἰς 80.000, ἐξ ὧν 57,000 μὲν εἶνε φιλλανδοί, 16,000 δὲ ρῶσοι (ὧν αἱ 10,000 εἶνε φιλλ. πολῖται) καὶ 7,000 καρλικοὶ (πρόσφυγες ἐκ τῆς ρωσικῆς Καρελίας).

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

'Εργόβλιον τῶν 'Εκκλησιῶν (γερμανιστί) ἐκδοθὲν ὑπὸ τῆς 'Επιτροπῆς τοῦ Τύπου τῆς ὀργανώσεως «Ζωῆς καὶ 'Εργασίας» 1930.—Πρόχειρος καὶ εὐχρηστος ὁδηγὸς τῶν ἀνὰ τὴν οἰκουμένην χριστιανικῶν ἐκκλησιῶν μετὰ συντό-

μων βοηθητικῶν πινάκων, ἐξ ὧν ἐμφαίνεται ἡ ζῶη καὶ δοξαίσις ἐκάστης χριστιανικῆς ἐκκλησίας. Τὰς περὶ τῶν 'Ορθοδόξων 'Εκκλησιῶν πληροφορίας παρέσχον ὁ Σ. Μητροπολίτης Θυατείρων Γερμανὸς καὶ οἱ καθηγηταὶ 'Αμίλας 'Αλιβιζάτος καὶ Στέφ. Τσανκῶφ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

130 Τὸ Τοπικὸν Συμβούλιον Ο.Δ.Ε.Π. τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἢ τετραετῆς ἐνοικίας τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς περιοχῆς «Ταξιάρχης» κήπων τῆς ἱερᾶς μονῆς Εὐαγγελισμοῦ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Κοινότητος Σκιαθοῦ κατὰ τοὺς ὅρους τοὺς καταθεθειμένους εἰς τὸ ἐν Σκιάθῳ ὑποκατάστημα τῆς 'Εθνικῆς Τραπεζῆς τῆς 'Ελλάδος καὶ ὅν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν καθ' ἐκάστην. Πρώτη προσφορὰ ὀρίζεται δρ. 500 'Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 22 Μαρτίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐν Σκιάθῳ καὶ ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Σκιαθοῦ, τοῦ ἐν Σκιάθῳ ὑποκαταστήματος τῆς 'Εθνικῆς Τραπεζῆς τῆς 'Ελλάδος καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς ἱερᾶς μονῆς Εὐαγγελισμοῦ. 'Ἐν περιπτώσει ματαιώσεως αὐτῆς ἐνεκεν οἰουδήποτε λόγου ἢ μείζονος προσφορᾶς θὰ ἐπαναλαμβάνεται αὕτη καθ' ἐκάστην ἐφ' ἑξῆς Κυριακῆν. 'Ἐν Χαλκίδι τῇ 5 Μαρτίου 1931' ὁ Πρόεδρος α.α. Πρωτοσύγκελλος Βασίλειος.

131 Τὸ Τοπικὸν Συμβούλιον Ο.Δ.Ε.Π. τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως Χαλκίδος διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἢ ἐπισκενὴ τῶν δωματίων τῆς ἱερᾶς μονῆς Μακρυμᾶλλης ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Κοινότητος Ψαχνῶν κατὰ τοὺς ὅρους τοὺς καταθεθειμένους εἰς τὸ ἐν Χαλκίδι ὑποκατάστημα τῆς 'Εθνικῆς Τραπεζῆς τῆς 'Ελλάδος ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν καθ' ἐκάστην. 'Ἡ ὅλη ἐργασία προϋπελογίσθη εἰς δρ. 41.000 'Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 22 Μαρτίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐν Χαλκίδι καὶ ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Χαλκίδος, τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ἐν Χαλκίδι ὑποκαταστήματος τῆς 'Εθνικῆς Τραπεζῆς τῆς 'Ελλάδος καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς ἱερᾶς μονῆς Μακρυμᾶλλης. 'Ἐν περιπτώσει ματαιώσεως αὐτῆς ἐνεκεν οἰουδήποτε λόγου ἢ μείζονος προσφορᾶς θὰ ἐπαναλαμβάνεται αὕτη καθ' ἐκάστην ἐφ' ἑξῆς Κυριακῆν. 'Ἐν Χαλκίδι τῇ 5 Μαρτίου 1931. ὁ Πρόεδρος α.α. Πρωτοσύγκελλος Βασίλειος.

132 Τὸ τοπικὸν συμβούλιον Ο.Δ.Ε.Π. τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἢ ἐκποίησης εἴκοσιν αἰγῶν καὶ ἑβδομήκοντα ἐριφίων τῆς ἱερᾶς μονῆς Γέροντος ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Κοινότητος Λίμνης κατὰ τοὺς ὅρους τοὺς καταθεθειμένους καὶ εἰς τὸ κοινοτικὸν κατάστημα τῆς κοινότητος Λίμνης ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν καθ' ἐκάστην. Πρώτη προσφορὰ ὀρίζεται δρ. 200 δι' ἐκάστην αἶγα καὶ δρ. 120 δι' ἐκαστὸν ἐρίφον. 'Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 29 Μαρτίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π. μ. ἐν Λίμνῃ καὶ ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Λίμνης, τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ἐν Χαλκίδι ὑποκαταστήματος τῆς ἑθνικῆς τραπεζῆς τῆς 'Ελλάδος καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς ἱερᾶς μονῆς Γέροντος. 'Ἐν περιπτώσει ματαιώσεως αὐτῆς ἐνεκεν οἰουδήποτε λόγου ἢ μείζονος προσφορᾶς θὰ ἐπαναλαμβάνεται αὕτη καθ' ἐκάστην ἐφ' ἑξῆς Κυριακῆν. 'Ἐν Χαλκίδι τῇ 12 Μαρτίου 1931. ὁ Πρόεδρος.

133 Τὸ τοπικὸν Συμβούλιον Ο.Δ.Ε.Π. τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἢ ἐκποίησης τριακοσίων ὀκτάδων ἐλαίου τῆς ἱερᾶς Μονῆς Γέροντος ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Κοινότητος Λίμνης κατὰ τοὺς ὅρους τοὺς καταθεθειμένους εἰς τὸ κοινοτικὸν κατάστημα τῆς κοινότητος Λίμνης ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν καθ' ἐκάστην.

Πρώτη προσφορὰ ὀρίζεται δρ. 20 καθ' ὀκτῶν. 'Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 29 Μαρτίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐν Λίμνῃ καὶ ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Λίμνης, τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ἐν Χαλκίδι ὑπὸ τῆς 'Εθν. Τραπεζῆς 'Ελλάδος καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς ἱερᾶς Μονῆς Γέροντος. 'Ἐν περιπτώσει ματαιώσεως αὐτῆς ἐνεκεν οἰουδήποτε λόγου ἢ μείζονος προσφορᾶς θὰ ἐπαναλαμβάνεται αὕτη καθ' ἐκάστην ἐφ' ἑξῆς Κυριακῆν. 'Ἐν Χαλκίδι τῇ 12 Μαρτίου 1931' ὁ Πρόεδρος.

134 Τὸ τοπικὸν Συμβούλιον Κορινθίας Ο.Δ.Ε.Μ.Π. διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὸν συναγωνισμὸν ἐν Κιάτῳ καὶ ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Σικυωνίων τῆς 22 τοῦ μηνὸς Μαρτίου ἔτους 1931 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10 12 π. μ. ἢ ἐκποίησης 1) 100 κηπαρίσσιων καὶ 10 πλατάνων 2) ἐνὸς ἡμῶνου καὶ ἐνὸς ὄνου τῆς ἱερᾶς Μονῆς Λεχῶβης συμφῶνως τοῖς ὅροις καὶ ὑποχρεώσεσι τῆς ἀρχικῆς ἡμῶν διακηρύξεως ἣς οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν παρὰ τῆς Μονῆς. 'Ἐν Κορίνθῳ τῇ 26 Φεβρουαρίου 1931. Τὸ 'Ἠγουμενοσυμβούλιον

134α Τὸ τοπικὸν Συμβούλιον Ο.Δ.Ε.Π. τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἢ ἐκποίησης τριακοντα ἑννέα αἰγῶν καὶ πέντε τράγων τῆς 'Ιερᾶς Μονῆς Γαλατάκη ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Κοινότητος Λίμνης κατὰ τοὺς ὅρους τοὺς καταθεθειμένους εἰς τὸ ἐν Χαλκίδι ὑποκατάστημα τῆς 'Εθνικῆς Τραπεζῆς τῆς 'Ελλάδος καὶ εἰς τὸ κοινοτικὸν κατάστημα τῆς κοινότητος Λίμνης ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν καθ' ἐκάστην. Πρώτη προσφορὰ δι' ἐκάστην αἶγα δρ. 230, δι' ἐκαστὸν τράγον δρχ. πεντακόσια. 'Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 29 Μαρτίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10 12 π. μ. ἐν Χαλκίδι καὶ Λίμνῃ καὶ ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ ἐνώπιον τῶν Εἰρηνοδικῶν Χαλκίδος καὶ Λίμνης, τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ἐν Χαλκίδι ὑποκαταστήματος τῆς 'Εθνικῆς Τραπεζῆς τῆς 'Ελλάδος καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ἡγουμῆλιου τῆς ἱερᾶς Μονῆς Γαλατάκη. 'Ἐν περιπτώσει ματαιώσεως αὐτῆς ἐνεκεν οἰουδήποτε λόγου ἢ μείζονος προσφορᾶς θὰ ἐπαναλαμβάνεται αὕτη καθ' ἐκάστην ἐφ' ἑξῆς Κυριακῆν. 'Ἐν Χαλκίδι τῇ 12 Μαρτίου 1931' ὁ Πρόεδρος.

ΔΕΛΤΙΟΝ "ΕΚΚΛΗΣΙΑ,

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ
Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου

ΟΡΟΙ ΣΥΝΑΡΩΜΑΝ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΡΧ. 80. ΕΣΩΤ. ΦΡ. 80. ΑΜΕΡ. ΔΟΛ. 3
ΜΟΝΗΝ ΚΑΙ ΜΑΘΗΝ ΕΠΑΡΤΙΑΚΩΝ ΠΡΟΤΕΥΟΥΣΩΝ ΔΡΧ. 100
ΜΑΘΗΝ ΧΟΡΙΩΝ ΔΡΧ. 80. ΠΕΡΕΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΡΧ. 30
ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΙΕΡΟΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ ΔΡΧ. 30

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Δι' ἐμβάσματα καὶ διεκπεραιώσιν: Γραφ. Δ.Ι. Συνόδου
Διὰ τὴν λύνταξιν: Μοσχονησίω 12α

Τύποις «Φοῖνικος» 'Οδὸς Σταδίου 44.—'Αθήναι